

Verdampen van oxaalzuur

Reactie op BIJEN 15(1): 18-20 (2006) 'Verdampers en het verdampen van oxaalzuur onder de loep' van P. Elshout. In genoemd artikel wordt door de auteur gesproken over de verschillende aspecten van varroa-bestrijding door middel van oxaalzuur.

Op een belangrijk aspect aan het einde van het artikel wil ik reageren. Het betreft een opmerking van de redactie over het ontbreken van de aanbeveling op het etiket van Thymovar om in het najaar oxaalzuur te gebruiken.

Het is van belang op te merken dat in Nederland het toepassen van oxaalzuur voor varroa-bestrijding verboden is. Daarom is het hoogst merkwaardig om in een officiële noot van de redactie te lezen dat zij adviseren om een illegaal middel te gebruiken.

De auteur van het artikel, ook redactielid, begint zijn verhaal pikant genoeg met 'Het bestrijden van de varroamijt d.m.v. chemische en in was accumulerende middelen is gelukkig in bijna ieder land op zijn retour of inmiddels verboden.' Hieruit kan geconcludeerd worden dat de auteur er voorstander van is dat er een wet is die de imkers verbiedt om bepaalde ongewenste middelen te gebruiken.

Als er een goed en geregistreerd werkend biologisch product tegen de varroamijt is, dan gebruiken we toch geen illegale chemie!

H. Veenstra,

N.B.

Om naast het gebruik van Thymovar tot een maximale bestrijding van de varroamijt te komen is het toepassen van de darrenraatmethode aan te bevelen en zo staat het ook op het etiket.

Bestrijding van de varroamijt

Imkers weten dat het niet bestrijden van de varroamijt tot de dood van de meeste bijenvolken leidt. De imker moet dus iets doen en hij beschikt over veel methoden en middelen om dat doen. Deze zijn niet allemaal even goed en even effectief.

Wel of niet toegelaten?

We kunnen verschillende vormen van bestrijding onderscheiden:

1. organische zuren: melkzuur, mierenzuur oxaalzuur.
2. etherische oliën: thymol.
3. giftige chemische middelen: Folbex, Apistan, Perizine, Amitraz.

4. imkertechische methoden: arrestraam methode, darrenraat methode, darrenraat als vangraam.
5. teelt en selectie.

Toen de varroamijt in 1984 zijn intrede deed in ons land is de bestrijding begonnen met imkertechische methoden, met name de arrestraammethode en bestrijding met Folbex en Perizine. De beide laatste middelen hadden een officiële toelating. Mierenzuur deed als snel van zich spreken hoewel het een niet toegestaan middel was. Vervolgens deed Apistan zijn intrede als toegelaten middel.

Het gebruik van Folbex, Perizine en Apistan was weliswaar toegestaan, maar de residuen van deze stoffen hoopten zich op in de was. Het risico was aanwezig dat de concentratie giftige stoffen in de was zo groot werd, dat honing verontreinigd kon raken.

Hier zat de imker met een probleem: een effectieve bestrijding die kon leiden tot verontreinigde honing. Bovendien zijn veel imkers natuurliefhebbers en willen geen onnatuurlijke stoffen in het bijenvolk brengen. Deze middelen zijn niet meer toegelaten omdat de industrie die deze producten maakt, de dure toelatings- en instandhoudingsprocedures niet wil betalen. De kosten wegen niet op tegen de baten.

De organische zuren zijn weliswaar minder effectief dan de hierboven genoemde chemische middelen maar hebben het voordeel dat ze geen schadelijke residuen in de volken achterlaten. Het zijn stoffen die in de natuur aanwezig zijn. De industrie wil voor deze goedkope producten al helemaal niet de kosten voor het uitvoeren van kostbare toelatingsprocedures betalen. Daarmee ontstaat de situatie dat betrekkelijk onschadelijke middelen (hoewel niet ongevaarlijk zonder veiligheidsmaatregelen) niet ingezet kunnen worden. De middelen worden echter veelvuldig door imkers ingezet omdat men van mening is dat deze middelen voldoende werkzaam zijn en onschadelijk voor het milieu, wat niet gezegd kan worden van de groep giftige chemische middelen.

Omdat de middelen veelvuldig gebruikt worden is het niet verantwoord de imkers daarover niet te informeren ook al zijn het geen toegelaten middelen. Daarom vindt er voorlichting plaats door PPO bijen en in BIJEN. Natuurlijk zouden we als imkers graag zien dat deze middelen een officiële toelating hadden, dat zou ons sterken in de overtuiging dat het verantwoord is deze middelen te gebruiken. Helaas, louter om financiële redenen is dat niet zo. Dus dan toch maar gebruiken.

Redactie BIJEN